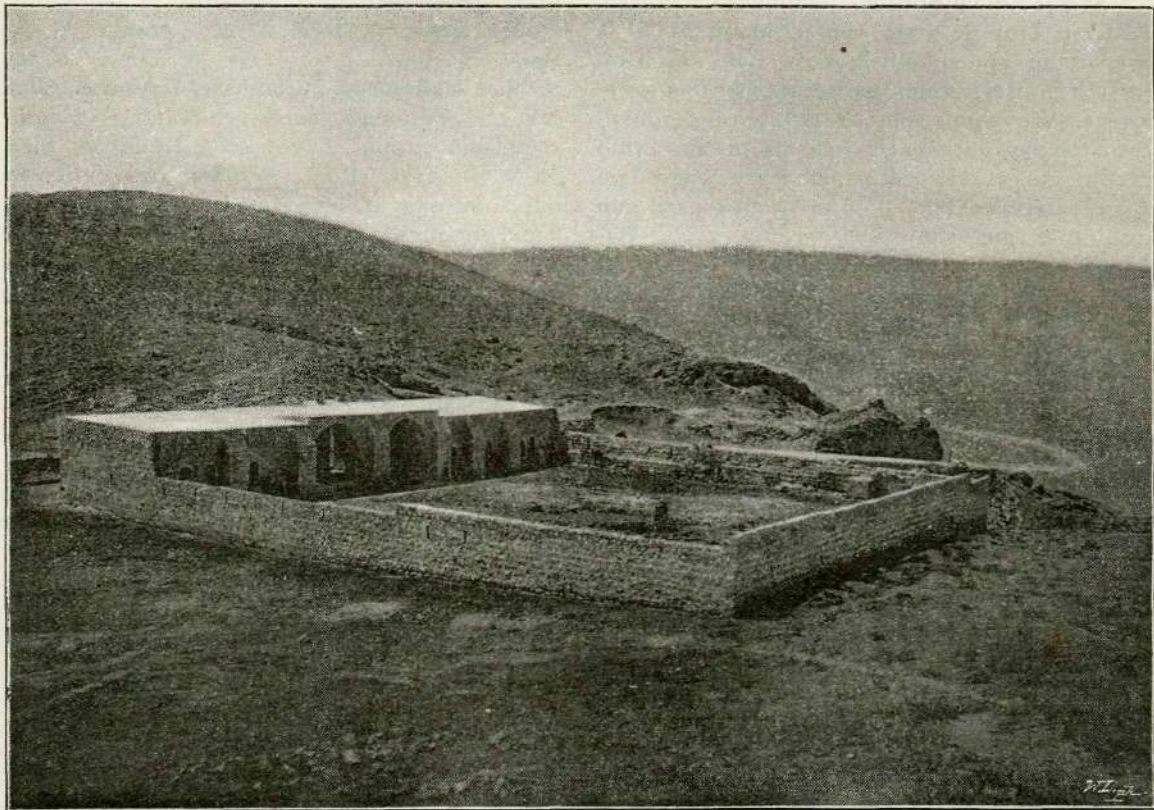

nam je bil preskrbel naš dragoman za spremljevalca in zaščitnika. Turška vlada je namreč predala pravico spremljati potnike k Jordanu in Mrtvemu morju temu šejhu. Bil je seveda ves oborožen: na hrbtu mu je visela zvesta puška, iz pasú so moléli rogovi nožev in handžarov. Ob zidu pa je rezgetal neločljivi njegov prijatelj — iskren arabski konj. Še drugega spremljevalca smo tu dobili: črnega zamorca iz Sudána, ki je kot mukari imel spremljati neko gospo naše karavane, jahajočo k Mrtvemu morju. Boječe me je vprašal, ali se

ga bojimo, ker je črn kakor hudič. „Nikakor“, odgovorim smeje se, „saj si tudi ti človek, naš brat.“

Stópimo v hân, okrepčat se in pogledat njegovo notranjščino.

Hân el-Hadrúr se sestavlja iz štirih zidov, sezidanih v pravokotniku. Na sprednji zid tik ob cesti se naslanja veža ali lopa s streho pokrita in proti dvorišču odprta. Ostali prostor zavzema dvorišče za živino. Hišna oprava, če smemo tako reči, je zelo preprosta. Na levi strani veže v kotu je odprta kuhinja z visokim

Hân el-Hadrúr.

kotlom, kjer se kuha kava, na desno pa se odpira lopa z dolgo leseno mizo in nekaterimi lesenimi stoli za evropske popotnike. Tu se na večer razprostrejo „štorje“, da nanje ležejo popotniki. Zgodi se večkrat, da živina zaradi mraza ali dežja ponoči pribeži pod to lôpo, in tedaj počivajo skupaj ljudje in živina. Motreč ta primitivni stan, razumel sem, zakaj Vulgata prestavlja „hân“ zmerom z „diversorium“ (gostilna) ali pa „stabulum“ (hlev.) Res, bolj zasluži ime hleva kot gostilne. Gospodar hâna ne prodaje gostom drugega kakor kavo, nekaj steklenic graške pive (po 80 kr. mala steklenica)

in postreže še z vodo iz bližnjega vodnjaka. Vse drugo morajo gostje s seboj prinesiti.

Naročimo si zopet čašico kavé (findžan el kahue), napojimo še živino ter zasedemo zopet vozove. Z voza se ozrem še jedenkrat nazaj proti Oljski gori, katera nam je po poti tem bolj rasla, čim nižje smo se vozili. Kako mogočno se sedaj dviga nad bližnjimi holmci s svojim visokim ruskim stolpom, daleč na okrog stražem! Pozdravljena bodi sveta gora zadnjikrat, ker kmalu izgineš našim očem!

Ko jo zavijemo od hâna proti Jerihi okoli holmcev, zapazimo nad jednim razvaline neke